

Съ погледъ чуденъ, съ блѣсъкъ дивенъ,
Съ топли, хубави зари!

Кой ли, Слънце, не почита
Добринитѣ твои днесъ?

Ти въ свѣта надъ всичко имашъ
Власть велика, почитъ, честь!

Ти си моята корона,
Ти си моя ореолъ!

Ти рѣка надъ менъ простирашъ
Отъ небесни си прѣстолъ!

Лѣстовичката къмъ Слънцето. Тихо и приятно
пѣе.

Лѣстовичката:

Слънчице лѣчисто,
Отъ сърце си чисто
Азъ поклонъ ти низъкъ правя,
Отъ душа си тебе славя!

Приближава се Щъркътъ. Покланя му се. Пѣе
възторжено.

Щъркътъ:

Имашъ тронъ ти отъ елмази, —
Царство трайно;
Вѣра храня въ тебе ази,
Слънце саяно!

Радостъ отъ очи ти блика
Тѣй омайна;